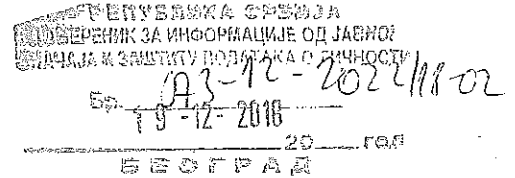

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ДРЖАВНЕ УПРАВЕ
И ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ
Број: 011-00-00461/2018-28
Датум: 17. децембар 2018. године
Београд

**ПОВЕРЕНИК ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА
И ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ**

Булевар краља Александра 15
11 000 БЕОГРАД

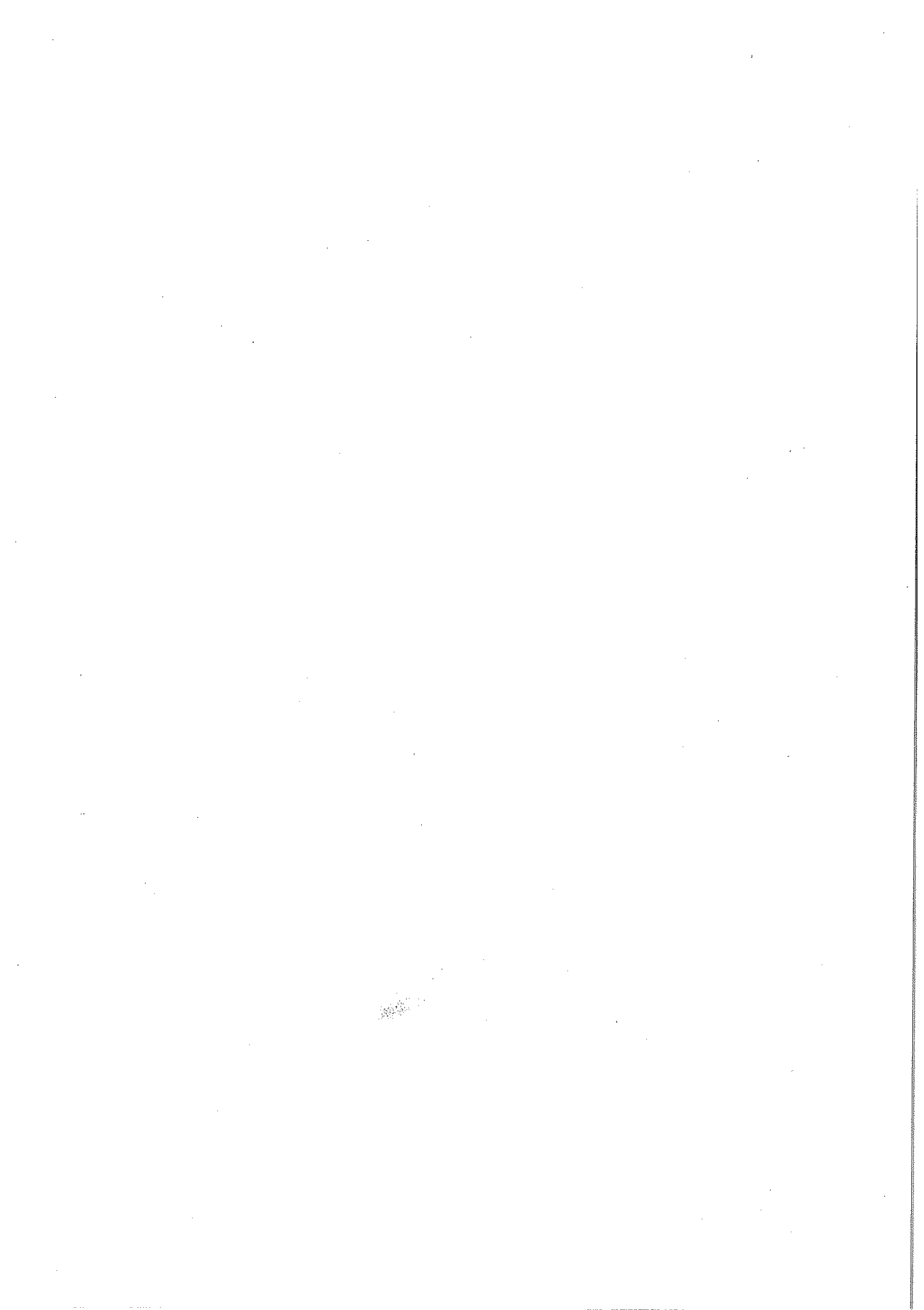
Сагласно члану 46. Пословника Владе, у прилогу вам достављамо **Нацрт закона о изменама и допунама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја**, ради прибављања мишљења.

Ваше мишљење потребно је доставити у што краћем року, као и послати скенирано у електронском облику на e-mail: ikovasevic@mduls.gov.rs, док се на наведену електронску адресу, као и телефоне 011/2685-379 и 063/86-48-162, можете обратити контакт особи Ивану Ковачевићу у Министарству државне управе и локалне самоуправе.

ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР

Иван Бошњак

**НАЦРТ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СЛОБОДНОМ ПРИСТУПУ
ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА**

Члан 1.

У Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Орган јавне власти (у даљем тексту: орган власти) у смислу овог закона јесте:

- 1) орган Републике Србије;
- 2) орган аутономне покрајине;
- 3) орган општине, града, градске општине и града Београда;
- 4) јавно предузеће, установа, организација и друго правно лице, које је основано прописом или одлуком органа из тач. 1) до 3) овог става;

5) правно лице или предузетник који обавља делатност од општег интереса, у смислу закона којим се уређује положај јавних предузећа, у односу на информације које су у вези са обављањем тих делатности;

6) правно или физичко лице које има јавна овлашћења, у односу на информације које су у вези са вршењем тих овлашћења;

7) правно лице које претежно финансира орган из тач. 1) до 4) овог става, у односу на информације које су у вези са активношћу која се финансира тим средствима, изузев политичке странке и верске заједнице, чија се контрола финансирања врши по посебном закону.

Органом власти у смислу овог закона не сматра се друштво капитала које послује на тржишту у складу са прописима о привредним друштвима, без обзира на то ко је његов члан или акционар.”

Члан 2.

Члан 4. мења се и гласи:

„Члан 4.

Сматра се да оправдани интерес јавности да зна, из члана 2. овог закона, постоји увек када се ради о информацијама којима располаже орган власти из члана 3. овог закона које се односе на угрожавање, односно заштиту здравља становништва и животне средине.

Оправдан интерес јавности да зна, из члана 2. овог закона, постоји и ако се ради о другим информацијама којима располаже орган власти, осим ако орган власти докаже супротно.”

Члан 3.

У називу члана 9, после речи: „добробит земље” везник: „и” замењује се запетом, а после речи: „тајна” додају се запета и речи: „интелектуална и индустријска својина, уметничка и културна добра”.

У члану 9. уводна реченица се мења и гласи:

„Осим кад постоји претежнији интерес јавности да зна, орган власти може тражиоцу ускратити или ограничити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако би тиме:”.

У тачки 2) после речи: „спровођење казне” додају се речи: „управни поступак”, а после речи „правично суђење” додаје се запета и речи: „до окончања поступка:”.

У тачки 4) речи: „интереса” бришу се и додају се речи: „или комерцијалних интереса, или угрозио или би могао угрозити спровођење монетарне и девизне

политике, финансијску стабилност, управљање девизним резервама, надзор над финансијским институцијама или издавање новчаница и кованог новаца;"

У тачки 5) речи: „државна, службена, пословна или друга тајна” замењују се речима „тајни податак или представља пословну или професионалну тајну”, а речи: „за приступ информацији” замењују се речима: „јавности да зна;"

После тачке 5) додаје се тачка 6) која гласи:

„6) повредио пословне интересе физичких и правних лица, као и право интелектуалне или индустријске својине, угрозио заштиту уметничких и културних добара.”

Члан 4.

У члану 11. реч: „саопштиће”, замењује се речима: „објавиће на својој веб презентацији”, а речи: „односно омогућиће увид у документ који садржи истиниту и потпуну информацију” бришу се.

Члан 5.

У члану 12. додаје се нови став 2. који гласи:

„Када се у случају из става 1. овог члана, захтевом тражи упућивање копије документа, орган власти ће упутити копију без заштићених информација из члана 9. овог закона.”

Члан 6.

Члан 13. мења се и гласи:

„Члан 13.

Орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако тражилац злоупотређава ово право тако што:

- 1) понавља захтев за већ добијеним или доступним информацијама;
- 2) би поступање органа јавне власти по захтеву захтевало прекомеран утрошак времена или средстава, несразмеран у односу на интерес јавности да зна.”

Члан 7.

У члану 14, у уводној реченици, речи: „неће тражиоцу омогућити” замењују се речима: „може тражиоцу ограничити”, а после речи: „приватност,” додају се речи: „право на заштиту података о личности,”.

У тачки 3) речи: „нарочито у вези са приватним животом,” бришу се.

Члан 8.

У члану 15. у ставу 5. после речи: „дужно је да,”, додају се речи: „најкасније у року од осам дана од дана пријема захтева,”.

У ставу 6. реч: „закључак”, замењује се речју: „решење”.

Члан 9.

У члану 16. после става 10. додаје се став 11. који гласи:

„Ако се информација чува као тајни податак или представља пословну или професионалну тајну, у образложењу решења из става 10. овог члана наводе се и разлози због којих је информација одређена као тајни податак, односно пословна или професионална тајна, осим уколико је ознака тајности одређена од стране другог органа.”

Члан 10.

У члану 22. став 2. речи: „Врховног суда Србије” замењују се речима: „Врховног касационог суда”, а после речи: „Уставног суда”, додаје се запета и речи: „Народне банке Србије”.

После става 3, додаје се нови став 4, који гласи:

„Против решења Повереника којим се одлучује о захтеву тражиоца који је упућен непосредно самом Поверенику као првостепеном органу власти, не може се изјавити жалба.”

Члан 11.

У члану 24. став 1. реч: „најдоцније” замењује се речју: „најкасније”.

У ставу 5. реч: „закључак” замењује се речју: „решење”.

Члан 12.

У члану 26. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„У случајевима из става 2. овог члана Поверенику ће бити омогућена и израда копије документа који садржи информацију, осим уколико се информација чува као тајни податак или представља пословну или професионалну тајну.”

Члан 13.

У члану 27. у ставу 1. бришу се речи: „и закључка”

У члану 27. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Против правоснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке.”

Члан 14.

У члану 28. речи: „административно” замењују се речју: „управно”, у одговарајућем падежу.

У ставу 2. после речи: „управни поступак” тачка се замењује запетом и додају речи: „осим ако је овим законом другачије одређено.”

Члан 15.

После члана 28. додаје се нови члан 28а, који гласи:

„Члан 28а

Повереник ће принудити извршеника – орган власти да испуни обавезе из решења Повереника посредном принудом, изрицањем новчаних казни.

Новчана казна се изриче решењем.

Новчана казна се изриче у износу од 20.000 динара и може бити изречена више пута све док извршеник не испуни обавезе из решења, с тим да збир изречених новчаних казни не може износити више од 200.000 динара.

Изречену новчану казну извршава суд у складу са законом којим се регулише извршење и обезбеђење.

Члан 16.

У члану 30. став 1. после речи: „на предлог” додају се речи: „надлежног”, речи: „надлежног за информисање” бришу се и додају се речи: „(у даљем тексту: Одбор)”.

После става 1. додају се нови ставови 2 и 3. који гласе:

„Кандидата за Повереника одбору има право да предложи свака посланичка група у Народној скупштини, а више посланичких група могу да предложе заједничког кандидата.

Предлог за избор Повереника утврђује се већином гласова од укупног броја чланова одбора.”

У члану 30. став 5. реч: „седам” замењује се речју: „пет”.

Постојећи ставови 2, 3, 4, 5. и 6. постају ставови 4, 5, 6, 7. и 8.

Члан 17.

Члан 31. се мења и гласи:

„Члан 31.

Поверенику дужност престаје:

- 1) истеком мандата, ако не буде поново изабран;
- 2) смрћу;
- 3) на лични захтев;
- 4) губитком држављанства, што се утврђује на основу акта надлежног државног органа;
- 5) испуњењем услова за пензију у складу са законом;
- 6) наступањем трајне физичке или менталне неспособности за обављање функције, што се утврђује на основу документације релевантне медицинске установе;
- 7) разрешењем.

Одлуку о престанку дужности Повереника доноси Народна скупштина, већином гласова свих народних посланика.

У случају престанка дужности Повереника из разлога наведених у тач. 1) до 6) става 1. овог члана Народна скупштина, без расправе, доноси одлуку којом утврђује дан престанка дужности.

Повереник се разрешава дужности ако буде осуђен за кривично дело на казну затвора или за кажњиво дело које га чини недостојним за обављање функције, ако обавља функцију или је запослен у другом државном органу или политичкој странци или ако нестручно и несавесно обавља посао.

Поступак за разрешење Повереника покреће се на иницијативу једне трећине народних посланика.

Одбор већином од укупног броја чланова утврђује да ли постоје разлози за разрешење. ако утврди да нема разлога за разрешење, одбор о томе обавештава Народну скупштину. ако утврди да има разлога за разрешење, одбор подноси предлог одлуке о разрешењу Народној скупштини.

Повереник има право да се на седници одбора и Народне скупштине, на којој се разматра предлог за његово разрешење, обрати народним посланицима.”

Члан 18.

У члану 32. у ставу 3. речи: „Врховног суда” замењују се речима: „Врховног касационог суда”.

Члан 19.

У члану 33. став 2. мења се и гласи:

„Заменик повереника може бити лице које испуњава услове за рад у државним органима, које је завршило правни факултет и има најмање десет година радног искуства.”

У члану 33. у ставу 3. реч: „седам” замењује се речју: „пет”

После става 7. додаје се нови став 8. који гласи:

„Заменик повереника има право на плату у висини од 90 процената од плате Повереника.”

Члан 20.

Члан 34. мења се и гласи:

„Члан 34.

За вршење стручних и административних послова образује се стручна служба Повереника.

Радам стручне службе руководи секретар који испуњава услове за рад у државним органима управе, има правни факултет и најмање девет година радног искуства.

Повереник доноси акте којим уређује рад стручне службе, организацију и систематизацију послова, на које сагласност даје административни одбор Народне скупштине.

Повереник самостално одлучује, у складу са законом, о пријему лица у радни однос у стручну службу, руковођен потребом професионалног и делотворног вршења своје надлежности.

На секретара и остале запослене у стручној служби Повереника примењују се прописи којима се уређују радни односи државних службеника.

Лицу које ради у служби Повереника припада плата утврђена прописима којима се утврђује плата државних службеника.

Средства за рад Повереника и стручне службе обезбеђују се у буџету Републике Србије.”

Члан 21.

У члану 35. став 1. после тачке 6) додаје се нова тачка 7) која гласи:

„7) даје мишљење на нацрте закона, ако се њима уређују питања која су од значаја за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја;”

Досадашња тачка 7) постаје тачка 8).

Члан 22.

У члану 38. став 2. у тачки 2) тачка се замењује тачком и запетом.

После тачке 2) додаје се тачка 3) која гласи:

„3) предузима мере потребне за обуку запослених у органу власти и упознавање запослених са њиховим обавезама у вези са правима на приступ информацијама од јавног значаја, ради делотворне примене овог закона.”

Ставови од 4. до 8. бришу се.

Члан 23.

Члан 39. мења се и гласи:

„39.

Орган власти израђује и објављује информатор са основним подацима о свом раду, који садржи нарочито:

- 1) основне податке о органу и информатору;
- 2) организациону структуру;
- 3) имена и опис функција руководиоца;
- 4) опис правила у вези са јавношћу рада;
- 5) списак најчешће тражених информација од јавног значаја;
- 6) опис надлежности, овлашћења и обавеза;
- 7) опис поступања у оквиру надлежности, овлашћења и обавеза;
- 8) навођење прописа;
- 9) услуге које орган пружа заинтересованим лицима;
- 10) поступак ради пружања услуга;
- 11) преглед података о пруженим услугама;
- 12) подаци о приходима и расходима;
- 13) подаци о јавним набавкама;
- 14) подаци о државној помоћи;
- 15) подаци о исплаћеним платама, зарадама и другим примањима;

- 16) подаци о средствима рада;
- 17) чување носача информација;
- 18) врсте информација у поседу;
- 19) врсте информација којима орган власти омогућава приступ;
- 20) информације о подношењу захтева за приступ информацијама.

Орган власти објављује информатор у електронском и машински читљивом облику путем јединственог информационог система.

Машински читљив облик је облик електронски меморисаног записа структуриран тако да га програмска апликација може лако идентификовати, препознати и из њега издвојити одређене податке, укључујући појединачне податке и њихову унутрашњу структуру.

Орган власти редовно врши проверу тачности и потпуности података објављених у информатору и, најкасније 30 дана од настанка промене, уноси промене у информатор.

Заинтересованом лицу орган власти ће, без накнаде, омогућити увид у информатор и снимање на медиј тражиоца, или му на захтев одштампати копију информатора уз накнаду нужних трошкова.”

Члан 24.

У члану 40. став 1 речи: „упутство по којем се израђује и објављује информатор”, замењују се речима: „упутство о изради и начину објављивања информатора”.

Члан 25.

У члану 42. став 1 речи: „државни орган”, замењују се речима: „орган власти”.

Члан 26.

У члану 43. став 1. речи: „државни орган”, замењују се речима: „орган власти”, а у тачки б) тачка се замењује тачком и запетом.

После тачке б) додају се нове тачке 7), 8), 9) и 10) које гласе:

„7) одговорном и овлашћеном лицу;

8) броју поднетих захтева који се односе на информације о здрављу и заштити животне средине;

9) броју поднетих захтева који се односе на информације о располагању јавним средствима;

10) броју поднетих захтева који се односе на поступање органа јавне власти у вршењу послова из своје надлежности.”

После става 2. додаје се нови став 3. овог члана који гласи:

„Повереник прописује образац и начин достављања извештаја из става 1. овог члана.”

Члан 27.

У члану 46. став 1. у уводној реченици, речи: „од 5.000 до 50.000”, замењују се речима: „од 10.000 до 100.000”.

Тачка 5) се мења и гласи:

„5) не објави на својој веб презентацији истиниту и потпуну информацију, а оспорава истинитост и потпуност објављене информације (члан 11);”

У тачки 13) после речи: „носач информације” додају се речи: „и израду копије документа која садржи информацију”.

Члан 28.

У чл. 47. и 48. речи: „од 5.000 до 50.000”, замењују се речима: „од 10.000 до 100.000”, а речи: „државном органу” замењују се речима: „органу власти”.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29.

Поступци који до почетка примене овог закона нису окончани, окончаће се према одредбама закона који се примењивао до почетка примене овог закона.

Члан 30.

Органи власти из члана 1. (измењени члан 3.) став 1. тач. 5), 6) и 7) овог закона дужни су да израде и објаве информаторе о раду у складу са одредбама члана 23. овог закона у року годину дана од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 31.

Заменик повереника који је изабран у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) наставља да врши ту дужност до истека мандата на који је изабран.

Члан 32.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

НАЦРТА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СЛОБОДНОМ ПРИСТУПУ ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја садржан је у члану 51. став 2. Устава Републике Србије према коме свако има право на приступ подацима који су у поседу државних органа и организација којима су поверена јавна овлашћења, у складу са законом.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон је од 2004. године до данас више пута мењан, при чему су измене биле усмерене само на отклањање највећих проблема у његовој примени који су уочени у пракси, као на пример у вези са извршењем одлука Повереника, промене надлежног министарства за вршење надзора, изменом казних одредаба. Приликом наведених измена изостајали су захвати који су нужни са становишта развоја људских права, међународних докумената и праксе већине земаља ЕУ, као и из разлога што су у међувремену донети други национални прописи од значаја за остваривање права јавности да зна, као нпр. закони којима се уређује тајност податка, заштита података о личности и сл.

Такође, пракса је показала да постоји потреба да се Закон развија и у другим правцима, будући да нека питања нису уређена на адекватан начин или нису уопште уређена. То се пре свега односи на питање проактивног објављивања информација од стране органа власти на њиховим веб-сајтовима, унапређење и повећање транспарентности података које се објављују у информатору о раду, проширење круга лица на која се закон односи, прецизирање поступка избора и разрешења Повереника, управно извршење, као и друге измене које свеобухватно унапређују остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја у Републици Србији.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

- **ЧЛАН 1 – Орган јавне власти**

Овим чланом је јасније дефинисан појам органа јавне власти из члана 3. Закона, проширен је круг лица којима се утврђује овај статус, полазећи од реалне ситуације да постоје или су установљене нове категорије лица, попут јавних бележника и сл. која имају значајна јавна овлашћења, а на које се Закон није односио или друга лица којима није законом поверено вршење јавних овлашћења, али их фактички имају на основу уговора, оснивачких или других аката органа власти (нпр. комуналне делатности).

Осим тога, актуелни текст Закона приликом одређивања круга лица која се сматрају органом власти прави две категорије таквих органа, при чему за једну од њих („државни орган“) одређује већи број обавеза (нпр. израда информатора, подношење извештаја Поверенику). Показало се да је оваква разлика неоправдана у многим случајевима и да би је требало отклонити јер сужава обим остваривања права. Поред

тога, значај појединих органа јавне власти који нису обухваћени појмом „државни орган” може бити далеко већи од појединих „државних органа”.

У досадашњој примени одредбе члана 3. тачка 2) Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прешироко се тумачио појам „правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган”, тако што су, поред установа, јавних предузећа и других организација са статусом правног лица којима су поверена јавна овлашћења, органом јавне власти сматрана и друштва капитала која послују са државним или већинским државним капиталом стеченим по основу удела, односно акција које поседује држава као акционар или члан. На тај начин се привредним друштвима чије се пословање одвија на конкурентном тржишту, а чији је члан или акционар Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, наметала обавеза да јавности учине доступним информације настале у раду или у вези с радом привредног друштва. Тиме се нарушавало уставно начело једнакости у пословању, јер се посебна обавеза објављивања осетљивих пословних информација на конкурентном тржишту наметала само оним привредним друштвима чији је члан или акционар „државни орган”, те та друштва нису под једнаким условима могла да учествују у тржишној утакмици са својим конкурентима, односно тиме је смањивана њихова способност пословања на отвореном тржишту. Стога је у ставу 2. измењеног члана 3, полазећи од гаранција утврђених у члану 84. Устава Републике Србије, којим је прописано да сви имају једнак правни положај на тржишту, прецизирано да се наведена друштва капитала, у смислу Закона, не сматрају органом власти.

Такође, прецизира се питање обима информација које би требало да пружају она правна лица која обављају неке делатности од општег интереса или имају јавна овлашћења или која су финансирана од стране других органа власти. Реч је правним лицима или предузетник који обављају делатности од општег интереса, у смислу закона којим се уређује положај јавних предузећа, удружењима или субјектима у приватном власништву која имају јавна овлашћења, а која, поред информација које су несумњиво од јавног значаја, располажу и многим информацијама које ни на који начин нису у вези са обављањем јавног посла или финансирањем из јавних извора. За таква правна лица предвиђено је да имају својство органа јавне власти и обавезе у односу на оне информације које се односе на обављање јавног посла или финансирање из јавног извора, а не и за све информације које су у њиховом поседу.

• **ЧЛАН 2 – Законске претпоставке о оправданом интересу**

Измене овог члана (досадашњи члан 4.) су правнотехичке природе, којима је постојећи члан подељен на два става којима се олакшава примена закона.

• **ЧЛАН 3 - Живот, здравље, сигурност, правосуђе, одбрана земље, национална и јавна безбедност, економска добробит земље, и тајна, интелектуална и индустријска својина, уметничка и културна добра**

Овим чланом је у тачки 5) члана 9. Закона изостављено набрајање врста тајни, као нпр. службена, државна, пословна и др., будући да неке од њих Закон о тајности података (2009) и не познаје, као нпр. службену тајну.

Такође је прецизирано неколико изузетака који се односе на заштиту комерцијалних интереса, или угрожавање спровођења монетарне и девизне политике, финансијске стабилности, управљања девизним резервама, надзора над финансијским институцијама или издавања новчаница и кованог новаца, заштиту од повреде пословних интереса физичких и правних лица, заштиту права интелектуалне и

индустријске својине, уметничких и културних добара, као могућих разлога за ограничење права јавности да зна, јер је пракса показала да се захтеви често односе на ситуације у којима би приступом информација, на начин да се тражиоцу достави копија документа, ова права, односно добра могла бити угрожена. Предложеним допунама отклањају се честе дилеме код поступања органа власти по захтевима који се односе на ове врсте информација.

У складу са наведеним изменама, усаглашен је и наслов члана 9. Закона, а уводна реченица овог члана је такође усклађена терминолошки са чланом 8. Закона, али је веома значајна и са становишта отклањања нејасноћа у поступању органа.

- **ЧЛАН 4 - Оспоравање објављене информације од стране органа власти**

Члан 11. се односи на одредбу оспоравања објављене информације од стране органа власти која је овим изменама побољшана у интересу јавности. Она обавезује органе власти да праву информацију објаве на својој званичној веб презентацији, уместо да само издају саопштење у којем ће демантовати раније објављену информацију.

- **ЧЛАН 5 - Раздвајање информација**

Чланом 12. који се односи на заштићене податке, унапређен је одредбом којом се принцип заштите примењује и на случајеве достављања копије документа тако што ће орган власти упутити копију без заштићених информација.

- **ЧЛАН 6 - Злоупотреба слободног приступа информацијама од јавног значаја**

Постојећи видови злоупотребе права наведених у Закону (досадашњи члан 13.) више не могу пружити довољан разлог за одбијање захтева као нпр. често подношење захтева. Имајући у виду да право на приступ информацијама припада свакоме, да евентуално одбијање да се захтеву удовољи само зато што је исто лице већ тражило неке друге информације, нема никаквог смисла, јер те информације уместо тражиоца може формално затражити неко други. Сам чин поновног подношења захтева за истим информацијама такође не може бити довољан разлог за одбијање захтева, јер је могуће да орган власти није по првом захтеву дао одговор или га није дао на начин на који је тражен (дозволио увид али не и копију документа или дозволи транскрипте, али не и аудио снимак). Стога је злоупотреба сведена на ситуацију када се захтев понавља за већ добијеним или доступним информацијама, као и на ситуације када се је захтев такав да би поступање по захтеву представљало прекомеран утрошак времена или средстава, несразмеран интересу јавности да зна.

Такође, само тражење обимних информација, не може бити довољан разлог да се такав захтев квалификује као злоупотреба права, јер подлеже субјективним критеријумима оцене. У случајевима када се од органа власти тражи велики број информација, већ постоји законска могућност да се одреди дужи рок за поступање, па то не може бити ваљан разлог за одбијање захтева под видом злоупотребе права. Осим тога, у времену брзог развоја науке и технологије и електронске комуникације, величина документа, односно обим тражених информација, не би требало да представља проблем у поступању органа власти.

- **ЧЛАН 7 - Приватност и друга права личности**

Члан 14. се односи на приватност и друга права личности. Овим изменама је предвиђено и право на заштиту података о личности установљено Уставом Републике Србије и Законом о заштити података о личности, и установљено као посебан могући разлог ограничења права јавности да зна. Измене су унешене ради побољшања текста у правнотехничком слислу а избрисано је из става 2. тачка 3) да се понашање лица нарочито односи на приватни живот, имајући у виду да је овакво истицање непотребно.

• **ЧЛАН 8 - Захтев за обавештење, увид, издавање копије и упућивање**

Овим допунама тренутно важећег члана 15. се уводи временски рок од 8 дана за извршење обавезе овлашћеног лица органа власти да ако захтев није уредан, поучи тражиоца како да те недостатке отклони, односно да достави тражиоцу упутство о допуни, у циљу унапређења поступка приступа информацијама од јавног значаја.

Друга измена овог члана се такође односи на усклађивање са постојећим одредбама Закона о општем управном поступку и односи се на измену назива појединачног управног акта, решења уместо закључка.

• **ЧЛАН 9 - Поступање по захтеву**

Овим изменама досадашњег члана 16. предвиђено је да ако се информација чува као тајни податак или представља пословну или професионалну тајну, у образложењу решења из става 10. овог члана наводе се и разлози због којих је информација одређена као тајни податак, односно пословна или професионална тајна, осим уколико је ознака тајности одређена од стране другог органа. Овакво решење је унешено из потреба на које је указала пракса у раду државних органа као последица немогућности скидања ознаке тајности од органа коме је захтев упућен а који није ту ознаку поставио.

• **ЧЛАН 10 - Право на жалбу**

Измена тренутно важећег члана 22. став 2. се у првом делу термиолошког карактера као последица промене назива Врховног суда Србије у Врховни касациони суд, док се другом изменом истог става у круг органа против чијих решења се не може изјавити жалба сврстана и Народна банка Србије. Наиме, чланом 95. Устава Републике Србије утврђено је да је Народна банка Србије, као централна банка Републике Србије, самостална и подлеже надзору Народне скупштине којој и одговара за свој рад. Самосталност Народне банке Србије је потврђена и Законом о Народној банци Србије („Службени гласник РС”, бр. 72/2003, 55/2004, 85/2005 - др. закон, 44/2010, 76/2012, 106/2012, 14/2015 и 40/2015 - одлука УС) и другим законима којим се уређују надлежности Народне банке Србије. Самосталност Народне банке Србије није циљ сам по себи, већ је она, у складу с међународним стандардима централног банкарства, предуслов за остваривање основних циљева Народне банке Србије који се састоје у постизању и одржавању стабилности цена и очувању и јачању стабилности финансијског система. Уставом зајамчена самосталност Народне Банке Србије утврђена је и чланом 86в Закона о Народној банци Србије и одредбама посебних закона којим се поверавају управна овлашћења Народној банци Србије према којима је на јединствен начин прописано да су решења Народне банке Србије коначна и да се против њих може водити управни спор (нема двостепености управног поступка). Овај принцип посебно је наглашен у стандардима независности централних банака утврђеним у прописима Европске Уније, а чију испуњеност у процесу придруживања Републике Србије Европској Унији у погледу Народне банке Србије оцењује и Европска Комисија. У оквиру четири посебна аспекта независности централне банке

(функционални, институционални, персонални и финансијски аспект), посебно се истиче функционална независност која подразумева да нико осим независних судских органа не може да преиспитује одлуке централне банке, у складу са којом се одлуке Народне банке Србије у области информација од јавног значаја могу преиспитивати само од стране судова. Пракса је показала да се значајан број информација тражених од НБС односи на информације тј документацију која је на основу одредаба Закона о Народној банци Србије, Закона о банкама, закона о осигурању, Закона о девизном посовању, закона о платним услугама, Закона о званичној статистици, као и других закона одређена као тајни податак. Ове информације су у вези са управљањем девизним резервама, појединачним подацима и показатељима пословања субјеката над којима НБС врши контролну, односно надзорну функцију, записници о контроли бонитета и пословања појединих банака, подаци о платном промету лица која платни промет остварују преко НБС, подаци које банке достављају НБС искључиво у статистичке сврхе за потребе израде платног промета, односно пројекције и праћења реализације монетарне политике и друге информације. Обелодањивањем оваквих података може се проузроковати низ негативних последица по стабилност финансијског система, нарушавање поверења грађана у финансијски систем, изазивање панике на финансијском тржишту и самим тим отежавање достизања циљева уставом и законом проklamованих како НБС тако и другим органима којима је поверена одговарајућа улога у очувању финансијске стабилности. Међународни стандарди и опоредноправни прописи, укључујући и прописе ЕУ намећу потребу да се подаци о финансијским институцијама чувају као тајни подаци, без обзира да ли се они прикупљају у оквиру супервизије или у обављању других послова централних банака. Стога оцену о испуњености услова за поништај решења НБС којим се одбија захтев за приступ информацијама од јавног значаја, из свих наведених разлога треба дати искључиво Управном суду, који иначе и испитује законитост других управних аката из надлежности НБС и који је у најбољој позицији да процени да ли је НБС доказала да интерес очувања стабилности финансијског система претеже над интересом јавности да зна.

Такође је предвиђено да се на решења Повереника, када је њему као првостепеном орагану власти упућен захтев, не може изјавити жалба.

- **ЧЛАН 11 - Решавање Повереника по жалби**

Измена тренутно важећег члана 24. се односи на усклађивање са постојећим одредбама Закона о општем управном поступку како на измену назива појединачног управног акта, решења уместо закључка, тако и на термилолошко и уједначено усклађивање појмова у Закону.

- **ЧЛАН 12 - Утврђивање чињеничног стања од стране Повереника**

Одредбама овог члана (26.) Поверенику се омогућава израда копије документа који садржи тражену информацију, а која је унета из потреба праксе на коју указао Повереник.

- **ЧЛАН 13 – Правни лек против решења и закључка Повереника**

Изменама члана 27. предвиђа се могућност да против правоснажне одлуке управног суда странка и надлежни јавни тужилац поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке.

- **ЧЛАНОВИ 14 и 15 – Обавезност и извршење решења Повереника**

Изменама члана 28. предвиђа се усклађивање термилошке природе са Законом о општем управном поступку, али и предвиђа одступање које је прецизирано одредбом члана 28а. У складу са проблемима који су настали у пракси изрицања казни од стране Повереника, спровођења управног извршења и наплате истих, утврђена је неопходност законског регулисања овог поступка на посебан начин којим ће бити омогућено несметано и ефикасно регулисање ових системских недостатака.

Чланом 28а предвиђа се да Повереник врши посредну принуду новчаном казном, да се казна доноси у облику решења, распон износа казне, као и да се извршење новчане казне спроводи у складу са законом којим се регулише извршење и обезбеђење.

- **ЧЛАН 16 – Избор**

У члану 30. извршена је измена техничке природе у којој се брише одбор за информисање и то из практичних разлога будуће могућности да се мења како назив тако и надлежност скупштинских одбора.

У наставку овог члана прецизира се сам поступак на начин што кандидата за повереника одбору има право да предложи свака посланичка група у Народној скупштини, а више посланичких група могу да предложе заједничког кандидата, а да се предлог за избор Повереника утврђује већином гласова од укупног броја чланова одбора. На овај начин унапређује се демократичност и транспарентност поступка предлагања кандидата за Повереника скупштини.

Имајући у виду да је институција Повереника основана 2004. године и да је за 14 година слободан приступ информацијама од јавног значаја у Србији достигао завидан ниво, не постоји више основ за изузетно дуг мандат самог Повереника, већ би га требало, у складу са принципима демократичности и стандарда ЕУ, поставити на пет година, уз могућност поновног избора, на шта је у својим коментарима на Нацрт закона о изменама и допунама Закона о заштити података о личности, указала и Европска комисија.

- **ЧЛАН 17 - Престанак мандата**

Предложеним решењем (члан 31.) прецизира се поступак одлучивања у Народној скупштини у складу са Пословником Народне скупштине и аналогно решењу за Заштитника грађана.

- **ЧЛАН 18 - Положај Повереника**

Измена је термилошког карактера као последица промене назива Врховног суда Србије у Врховни касациони суд.

- **ЧЛАН 19 – Заменик Повереника**

Овим изменама важећег члана 33. се законски уређује висина плате заменика Повереника у висини од 90 процената од плате Повереника. Такође је у складу са превасходном функцијом заменика да мења Повереника и у одређеним случајевима преузима сва његова овлашћења, а такође и у складу са потребом ојачавања положаја заменика Повереника неопходно је законски изједначити услове за заменика и самог Повереника и то тако да заменик Повереника може бити лице које испуњава услове за рад у државним органима, које је завршило правни факултет и има најмање десет година радног искуства. У складу са променом трајања мандата Повереника, извршено је усаглашавање трајања мандата Заменика.

- **ЧЛАН 20 – Стручна служба Повереника**

Овим изменама и допунама члана 34. се регулишу сва питања која се односе на рад стручне службе Повереника, која су предвиђена у односу на досадашњу праксу.

- **ЧЛАН 21 – Надлежност Повереника**

У складу са значајем који има институција Повереника за информације од јавног значаја неопходно је било предвидети његово усклађивање са потребом давања мишљења на нацрте закона који се односе на његов делокруг.

- **ЧЛАН 22 - Овлашћено лице органа власти и заштита извора информације од јавног значаја**

Овим чланом (члан 38. важећег закона) се установљава обавеза овлашћеног лица да предузима мере потребне за упознавање запослених са њиховим обавезама у вези са остваривањем права на приступ информацијама од јавног значаја, на коју је указао Повереник.

- **ЧЛАН 23 – Обавеза објављивања информатора**

Новим одредбама члана 39. побољшана је и прецизирана одредба којом се уређује објављивање информатора о раду органа власти, што доприноси квалитетнијем и лакшем остваривању права јавности да зна, односно фаворизује приступ информацијама на проактивној основи. Промене се односе на увођење јединственог информационог система преко којег се информатор електронски попуњава и ажурира. Информатори свих органа јавне власти ће бити на једном месту доступни јавности у електронском и машински читљивом облику ради лакше употребе и прегледа, а све у складу са повећањем транспарентности, као једног од главних стубова унапређења ове области. Обавеза објављивања информатора о раду је тренутно одређена на једном годишње, без обавезе да се редовно ажурира, а и садржај информатора не одговара у потпуности врсти информација у погледу којих постоји највеће интересовање јавности. Нове измене ће потпуно уредити ова питања на начин којим се постиже највећа ефикасност и транспарентност у поступку. Предложене измене су компатибилне решењима која су већ садржана у Упутству за израду и објављивање информатора, чиме се отклањају препреке у примени и обезбеђује већа транспарентност рада органа јавне власти и квалитетније остваривање и заштита права грађана, а све кроз бољу доступност ажурних информација.

- **ЧЛАН 24 – Упутство о изради и начину објављивања информатора**

Овим чланом термиолошки и садржински је усаглашена одредба која се односи на упутство које издаје Повереник.

- **ЧЛАН 25 – Обука запослених**

Измена овог члана је уведена сходно проширењу круга органа власти и искључењу поделе на државне органе и друге обвезнике овог закона.

- **ЧЛАН 26 – Подношење извештаја Поверенику**

Новина у овом члану је предвиђена тачкама 7), 8), 9) и 10) којима се годишњи извештај допуњује подацима који се односе на одговорно и овлашћено лице, бројем

поднетих захтева који се односе на информације о здрављу и заштити животне средине, бројем поднетих захтева који се односе на информације о располагању јавним средствима, бројем поднетих захтева који се односе на информације о поступању органа јавне власти у вршењу послова из своје надлежности, док је последњим ставом предвиђена обавеза Повереника да прописује образац и начин достављања извештаја. Ове одредбе су унете ради унапређења извештавања Повереника, а све у складу са стандардима установљеним у међународним прописима и пракси насталој у поступку извештавања институција ЕУ у овој области.

• **ЧЛАН 27 и 28 – КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ**

У складу са важећим распоном казни у Закону о прекршајима, а имајући у виду промене које су у финансијском смислу наступиле од последње промене законских одредби висине казни су одређене у распону од 10.000 до 100.000 динара. Такође су усаглашене одредбе члана 45. тачка 5) са новином у вези објављивања информације органа власти на својој веб презентацији и члана 26. став 2. у вези израде копије документа који садржи информацију.

• **ЧЛАН 29, 30, 31 и 32 – ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ**

Члановима 29, 30. и 32. се уређују поступци који су започети а до почетка примене овог закона нису окончани, рок у којем се органи власти из члана 1. став 1. тачке 5), 6) и 7) овог Нацрта закона израђују и објављују информаторе о раду у складу са одредбама члана 24. овог Нацрта закона, као и ступање на снагу. Чланом 31. из практичних разлога регулише се трајање мандата тренутног Заменика повереника изабраног у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), тако што наставља да врши ту дужност до истека мандата на који је изабран.

IV СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства из буџета Републике Србије.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ
У ЗАКОНУ О СЛОБОДНОМ ПРИСТУПУ ИНФОРМАЦИЈАМА ОД
ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1

Овим законом уређују се права на приступ информацијама од јавног значаја којима располажу органи јавне власти, ради остварења и заштите интереса јавности да зна и остварења слободног демократског поретка и отвореног друштва.

Ради остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја којима располажу органи јавне власти, овим законом установљава се Повереник за информације од јавног значаја (у даљем тексту: Повереник), као самосталан државни орган, независан у вршењу своје надлежности.

Информација од јавног значаја

Члан 2

Информација од јавног значаја, у смислу овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Да би се нека информација сматрала информацијом од јавног значаја није битно да ли је извор информације орган јавне власти или које друго, лице, није битан носач информација (папир, трака, филм, електронски медији и сл.) на коме се налази документ који садржи информацију, датум настанка информације, начин сазнавања информације, нити су битна друга слична својства информације.

Орган јавне власти

Члан 3

~~Орган јавне власти (у даљем тексту: орган власти) у смислу овог закона јесте:~~

~~1) државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, као и организација којој је поверено вршење јавних овлашћења (у даљем тексту: државни орган);~~

~~2) правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган.~~

~~ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ОРГАН ВЛАСТИ) У СМИСЛУ ОВОГ ЗАКОНА ЈЕСТЕ:~~

~~1) ОРГАН РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ;~~

~~2) ОРГАН АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ;~~

~~3) ОРГАН ОПШТИНЕ, ГРАДА, ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ И ГРАДА БЕОГРАДА;~~

4) ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ, УСТАНОВА, ОРГАНИЗАЦИЈА И ДРУГО ПРАВНО ЛИЦЕ, КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАНО ПРОПИСОМ ИЛИ ОДЛУКОМ ОРГАНА ИЗ ТАЧ. 1) ДО 3) ОВОГ ЧЛАНА;

5) ПРАВНО ЛИЦЕ ИЛИ ПРЕДУЗЕТНИК КОЈИ ОБАВЉА ДЕЛАТНОСТИ ОД ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА, У СМISЛУ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ПОЛОЖАЈ ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА, У ОДНОСУ НА ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СУ У ВЕЗИ СА ОБАВЉАЊЕМ ТИХ ДЕЛАТНОСТИ;

6) ПРАВНО ИЛИ ФИЗИЧКО ЛИЦЕ КОЈЕ ИМА ЈАВНА ОВЛАШЋЕЊА, У ОДНОСУ НА ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СУ У ВЕЗИ СА ВРШЕЊЕМ ТИХ ОВЛАШЋЕЊА;

7) ПРАВНО ЛИЦЕ КОЈЕ ПРЕТЕЖНО ФИНАНСИРА ОРГАН ИЗ ТАЧ. 1) ДО 4) ОВОГ СТАВА, У ОДНОСУ НА ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СУ У ВЕЗИ СА АКТИВНОШЋУ КОЈА СЕ ФИНАНСИРА ТИМ СРЕДСТВИМА, ИЗУЗЕВ ПОЛИТИЧКЕ СТРАНКЕ И ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ, ЧИЈА СЕ КОНТРОЛА ФИНАНСИРАЊА ВРШИ ПО ПОСЕБНОМ ЗАКОНУ.

ОРГАНОМ ВЛАСТИ У СМISЛУ ОВОГ ЗАКОНА НЕ СМАТРА СЕ ДРУШТВО КАПИТАЛА КОЈЕ ПОСЛУЈЕ НА ТРЖИШТУ У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА О ПРИВРЕДНИМ ДРУШТВИМА, БЕЗ ОБЗИРА НА ТО КО ЈЕ ЊЕГОВ ЧЛАН ИЛИ АКЦИОНАР.

Законске претпоставке о оправданом интересу

Члан 4

~~Сматра се да оправдани интерес јавности да зна, из члана 2. овог закона, постоји увек када се ради о информацијама којима располаже орган власти које се односе на угрожавање, односно заштиту здравља становништва и животне средине, а ако се ради о другим информацијама којима располаже орган власти, сматра се да оправдани интерес јавности да зна, из члана 2. овог закона постоји, осим ако орган власти докаже супротно.~~

СМАТРА СЕ ДА ОПРАВДАНИ ИНТЕРЕС ЈАВНОСТИ ДА ЗНА, ИЗ ЧЛАНА 2. ОВОГ ЗАКОНА, ПОСТОЈИ УВЕК КАДА СЕ РАДИ О ИНФОРМАЦИЈАМА КОЈИМА РАСПОЛАЖЕ ОРГАН ВЛАСТИ ИЗ ЧЛАНА 3. ОВОГ ЗАКОНА КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА УГРОЖАВАЊЕ, ОДНОСНО ЗАШТИТУ ЗДРАВЉА СТАНОВНИШТВА И ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ.

ОПРАВДАН ИНТЕРЕС ЈАВНОСТИ ДА ЗНА, ИЗ ЧЛАНА 2. ОВОГ ЗАКОНА, ПОСТОЈИ И АКО СЕ РАДИ О ДРУГИМ ИНФОРМАЦИЈАМА КОЈИМА РАСПОЛАЖЕ ОРГАН ВЛАСТИ, ОСИМ АКО ОРГАН ВЛАСТИ ДОКАЖЕ СУПРОТНО.

Садржина права на приступ информацијама од јавног значаја

Члан 5

Свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна.

Свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Начело једнакости

Члан 6

Права из овог закона припадају свима под једнаким условима, без обзира на држављанство, пребивалиште, боравиште, односно седиште, или лично својство као што је раса, вероисповест, национална и етничка припадност, пол и слично.

Забрана дискриминације новинара и јавних гласила

Члан 7

Орган власти не сме стављати у бољи положај ниједног новинара или јавно гласило, када је више њих упутило захтев, тако што ће само њему или њему пре него другим новинарима или јавним гласилима омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја.

Ограничења права

Члан 8

Права из овог закона могу се изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону.

Ниједна одредба овог закона не сме се тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

II ИСКЉУЧЕЊЕ И ОГРАНИЧЕЊЕ СЛОБОДНОГ ПРИСТУПА ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА

Живот, здравље, сигурност, правосуђе, одбрана земље, национална и јавна безбедност, економска добробит земље и, тајна И ИНТЕЛЕКТУАЛНА И ИНДУСТРИЈСКА СВОЈИНА, УМЕТНИЧКА И КУЛТУРНА ДОБРА

Члан 9

~~Орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако би тиме:~~

ОСИМ КАД ПОСТОЈИ ПРЕТЕЖНИЈИ ИНТЕРЕС ЈАВНОСТИ ДА ЗНА, ОРГАН ВЛАСТИ МОЖЕ ТРАЖИОЦУ УСКРАТИТИ ИЛИ ОГРАНИЧИТИ ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА, АКО БИ ТИМЕ:

1) угрозио живот, здравље, сигурност или које друго важно добро неког лица;

2) угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка, вођење судског поступка, извршење пресуде или спровођење казне, УПРАВНИ ПОСТУПАК или који други правно уређени поступак, или фер поступање и правично суђење, ДО ОКОНЧАЊА ПОСТУПКА;

3) озбиљно угрозио одбрану земље, националну или јавну безбедност, или међународне односе;

4) битно умањио способност државе да управља економским процесима у земљи, или битно отежао остварење оправданих економских интереса ИЛИ КОМЕРЦИЈАЛНИХ ИНТЕРЕСА, ИЛИ УГРОЗИО ИЛИ БИ МОГАО УГРОЗИТИ СПРОВОЂЕЊЕ МОНЕТАРНЕ И ДЕВИЗНЕ ПОЛИТИКЕ, ФИНАНСИЈСКУ СТАБИЛНОСТ, УПРАВЉАЊЕ ДЕВИЗНИМ РЕЗЕРВАМА, НАДЗОР НАД ФИНАНСИЈСКИМ ИНСТИТУЦИЈАМА ИЛИ ИЗДАВАЊЕ НОВЧАНИЦА И КОВАНОГ НОВАЦА;

5) учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као државна, службена, пољовна или друга тајна ТАЈНИ ПОДАТАК ИЛИ ПРЕДСТАВЉА ПОСЛОВНУ ИЛИ ПРОФЕСИОНАЛНУ ТАЈНУ, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији ЈАВНОСТИ ДА ЗНА.

6) ПОВРЕДИО ПОСЛОВНЕ ИНТЕРЕСЕ ФИЗИЧКИХ И ПРАВНИХ ЛИЦА, КАО И ПРАВО ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ ИЛИ ИНДУСТРИЈСКЕ СВОЈИНЕ, УГРОЗИО ЗАШТИТУ УМЕТНИЧКИХ И КУЛТУРНИХ ДОБАРА.

Информација од јавног значаја у поседу органа власти која је већ доступна јавности

Члан 10

Орган власти не мора тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако се ради о информацији која је већ објављена и доступна у земљи или на интернету.

У случају из става 1. овог члана, орган власти ће у одговору на захтев означити носач информације (број службеног гласила, назив публикације и сл.), где је и када тражена информација објављена, осим ако је то општепознато.

Оспоравање објављене информације од стране органа власти

Члан 11

Ако орган власти оспори истинитост или потпуност информације од јавног значаја која је објављена, ~~саопштиће~~ ОБЈАВИЋЕ НА СВОЈОЈ ВЕБ ПРЕЗЕНТАЦИЈИ истиниту и потпуну информацију, ~~односно омогућиће увид у документ који садржи истиниту и потпуну информацију~~, осим у случајевима из чл. 9. и 14. овог закона.

Раздвајање информација

Члан 12

Ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, орган власти омогућиће тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није доступна.

КАДА СЕ У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ЗАХТЕВОМ ТРАЖИ УПУЋИВАЊЕ КОПИЈЕ ДОКУМЕНТА, ОРГАН ВЛАСТИ ЋЕ УПУТИТИ КОПИЈУ БЕЗ ЗАШТИЋЕНИХ ИНФОРМАЦИЈА ИЗ ЧЛАНА 9. ОВОГ ЗАКОНА.

Злоупотреба слободног приступа информацијама од јавног значаја

Члан 13

~~Орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако тражилац злоупотређава права на приступ информацијама од јавног значаја, нарочито ако је тражење неразумно, често, када се понавља захтев за истим или већ добијеним информацијама или када се тражи превелики број информација.~~

ОРГАН ВЛАСТИ НЕЋЕ ТРАЖИОЦУ ОМОГУЋИТИ ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА АКО ТРАЖИЛАЦ ЗЛОУПОТРЕЂАВА ОВО ПРАВО ТАКО ШТО:

- 1) ПОНАВЉА ЗАХТЕВ ЗА ВЕЋ ДОБИЈЕНИМ ИЛИ ДОСТУПНИМ ИНФОРМАЦИЈАМА;
- 2) БИ ПОСТУПАЊЕ ОРГАНА ЈАВНЕ ВЛАСТИ ПО ЗАХТЕВУ ЗАХТЕВАЛО ПРЕКОМЕРАН УТРОШАК ВРЕМЕНА ИЛИ СРЕДСТАВА, НЕСРАЗМЕРАН У ОДНОСУ НА ИНТЕРЕС ЈАВНОСТИ ДА ЗНА.

Приватност и друга права личности

Члан 14

~~Орган власти неће тражиоцу омогућити~~ МОЖЕ ТРАЖИОЦУ ОГРАНИЧИТИ остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, ПРАВО НА ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ, право на углед или које друго право лица на које се тражена информација лично односи, осим:

- 1) ако је лице на то пристало;
- 2) ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши;
- 3) ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

III ПОСТУПАК ПРЕД ОРГАНОМ ВЛАСТИ

Захтев за обавештење, увид, издавање копије и упућивање

Члан 15

Тражилац подноси писмени захтев органу власти за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја (у даљем тексту: захтев).

Захтев мора садржати назив органа власти, име, презиме и адресу тражиоца, као и што прецизнији опис информације која се тражи.

Захтев може садржати и друге податке који олакшавају проналажење тражене информације.

Тражилац не мора навести разлоге за захтев.

Ако захтев не садржи податке из става 2. овог члана, односно ако захтев није уредан, овлашћено лице органа власти дужно је да, **НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ЗАХТЕВА**, без надокнаде, поучи тражиоца како да те недостатке отклони, односно да достави тражиоцу упутство о допуни.

Ако тражилац не отклони недостатке у одређеном року, односно у року од 15 дана од дана пријема упутства о допуни, а недостаци су такви да се по захтеву не може поступати, орган власти донеће закључак **РЕШЕЊЕ** о одбацавању захтева као неуредног.

Приступ информацијама орган власти дужан је да омогући и на основу усменог захтева тражиоца који се саопштава у записник, при чему се такав захтев уноси у посебну евиденцију и примењују се рокови као да је захтев поднет писмено.

Орган власти може прописати образац за подношење захтева, али мора размотрити и захтев који није сачињен на том обрасцу.

Поступање по захтеву

Члан 16

Орган власти дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упуту копију тог документа. Копија документа је упућена тражиоцу даном напуштања писарнице органа власти од кога је информација тражена.

Ако се захтев односи на информацију за коју се може претпоставити да је од значаја за заштиту живота или слободе неког лица, односно за угрожавање или заштиту здравља становништва и животне средине, орган власти мора да обавести тражиоца о поседовању те информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, односно да му изда копију тог документа најкасније у року од 48 сати од пријема захтева.

Ако орган власти није у могућности, из оправданих разлога, да у року из става 1. овог члана обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упуту копију тог документа, дужан је да о томе, најкасније у року од седам дана од дана пријема захтева, обавести тражиоца и одреди накнадни рок, који не може бити дужи од 40 дана од дана пријема захтева, у коме ће тражиоца обавестити о поседовању информације, ставити му на увид документ који садржи тражену информацију, изда му, односно упуту копију тог документа.

Ако орган власти на захтев не одговори у року, тражилац може уложити жалбу Поверенику, осим у случајевима утврђеним овим законом.

Орган власти ће заједно са обавештењем о томе да ће тражиоцу ставити на увид документ који садржи тражену информацију, односно издати му копију тог документа, саопштити тражиоцу време, место и начин на који ће му информација бити стављена на увид, износ нужних трошкова израде копије документа, а у случају да не располаже техничким средствима за израду копије, упознаће тражиоца са могућношћу да употребом своје опреме изради копију.

Увид у документ који садржи тражену информацију врши се у службеним просторијама органа власти.

Тражилац може из оправданих разлога тражити да увид у документ који садржи тражену информацију изврши у друго време од времена које му је одредио орган од кога је информација тражена.

Лицу које није у стању да без пратиоца изврши увид у документ који садржи тражену информацију, омогућиће се да то учини уз помоћ пратиоца.

Ако удовољи захтеву, орган власти неће издати посебно решење, него ће о томе сачинити службену белешку.

Ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења.

АКО СЕ ИНФОРМАЦИЈА ЧУВА КАО ТАЈНИ ПОДАТАК ИЛИ ПРЕДСТАВЉА ПОСЛОВНУ ИЛИ ПРОФЕСИОНАЛНУ ТАЈНУ, У ОБРАЗЛОЖЕЊУ РЕШЕЊА ИЗ СТАВА 10. ОВОГ ЧЛАНА НАВОДЕ СЕ И РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ ИНФОРМАЦИЈА ОДРЕЂЕНА КАО ТАЈНИ ПОДАТАК, ОДНОСНО ПОСЛОВНА ИЛИ ПРОФЕСИОНАЛНА ТАЈНА, ОСИМ УКОЛИКО ЈЕ ОЗНАКА ТАЈНОСТИ ОДРЕЂЕНА ОД СТРАНЕ ДРУГОГ ОРГАНА.

Накнада

Члан 17

Увид у документ који садржи тражену информацију је бесплатан.

Копија документа који садржи тражену информацију издаје се уз обавезу тражиоца да плати накнаду нужних трошкова израде те копије, а у случају упућивања и трошкове упућивања.

Влада прописује трошковник на основу кога орган обрачунава трошкове из претходног става.

Од обавезе плаћања накнаде из става 2. овог члана ослобођени су новинари, када копију документа захтевају ради обављања свог позива, удружења за заштиту људских права, када копију документа захтевају ради остваривања циљева удружења и сва лица када се тражена информација односи на угрожавање, односно заштиту здравља становништва и животне средине, осим у случајевима из члана 10. став 1. овог закона.

Повереник прати праксу наплаћивања накнаде и ослобађања од накнаде и упућује препоруке органима власти ради уједначавања те праксе.

Стављање на увид и израда копије

Члан 18

Увид у документ који садржи тражену информацију врши се употребом опреме којом располаже орган власти, осим када тражилац захтева да увид изврши употребом сопствене опреме.

Орган власти издаје копију документа (фотокопију, аудио копију, видео копију, дигиталну копију и сл.) који садржи тражену информацију у облику у којем се информација налази, а када је то могуће, у облику у коме је тражена.

Ако орган власти не располаже техничким могућностима за израду копије документа у смислу става 2. овог члана, израдиће копију документа у другом облику.

Ако орган власти располаже документом који садржи тражену информацију на језику на којем је поднет захтев, дужан је да тражиоцу стави на увид документ и изради копију на језику на којем је поднет захтев.

Прослеђивање захтева Поверенику

Члан 19

Када орган власти не поседује документ који садржи тражену информацију, проследиће захтев Поверенику и обавестиће Повереника и тражиоца о томе у чијем се поседу, по његовом знању, документ налази.

Поступање Повереника по прослеђеном захтеву

Члан 20

По пријему захтева Повереник проверава да ли се документ који садржи тражену информацију на коју се захтев односи налази у поседу органа власти који му је проследио захтев.

Ако утврди да се документ из става 1. овог члана не налази у поседу органа власти који му је проследио захтев тражиоца, Повереник ће доставити захтев органу власти који тај документ поседује, осим ако је тражилац одредио другачије, и о томе ће обавестити тражиоца или ће тражиоца упутити на орган власти у чијем поседу се налази тражена информација.

Начин поступања из става 2. овог члана, одредиће Повереник у зависности од тога на који ће се начин ефикасније остварити права на приступ информацијама од јавног значаја.

Ако Повереник достави захтев органу власти из става 2. овог члана, рок предвиђен чланом 16. овог закона почиње да тече од дана достављања.

Остале одредбе поступка

Члан 21

На поступак пред органом власти примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, а које се односе на решавање првостепеног органа, осим ако је овим законом другачије одређено.

IV ПОСТУПАК ПРЕД ПОВЕРЕНИКОМ

Право на жалбу

Члан 22

Тражилац може изјавити жалбу Поверенику, ако:

- 1) орган власти одбаци или одбије захтев тражиоца, у року од 15 дана од дана када му је достављено решење или други акт;
- 2) орган власти, супротно члану 16. став 2. овог закона, не одговори у прописаном року на захтев тражиоца;

3) орган власти, супротно члану 17. став 2. овог закона, услови издавање копије документа који садржи тражену информацију уплатом накнаде која превазилази износ нужних трошкова израде те копије;

4) орган власти не стави на увид документ који садржи тражену информацију на начин предвиђен чланом 18. став 1. овог закона;

5) орган власти не стави на увид документ који садржи тражену информацију, односно не изда копију тог документа на начин предвиђен чланом 18. став 4. овог закона или

6) орган власти на други начин отежава или онемогућава тражиоцу остваривање права на слободан приступ информацијама од јавног значаја, супротно одредбама овог закона.

Против решења Народне скупштине, председника Републике, Владе Републике Србије, Врховног суда Србије ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА, Уставног суда, НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ и Републичког јавног тужиоца не може се изјавити жалба.

Против решења из става 2. овог члана може се покренути управни спор, у складу са законом, о чему суд по службеној дужности обавештава Повереника.

ПРОТИВ РЕШЕЊА ПОВЕРЕНИКА КОЈИМ СЕ ОДЛУЧУЈЕ О ЗАХТЕВУ ТРАЖИОЦА КОЈИ ЈЕ УПУЋЕН НЕПОСРЕДНО САМОМ ПОВЕРЕНИКУ КАО ПРВОСТЕПЕНОМ ОРГАНУ ВЛАСТИ, НЕ МОЖЕ СЕ ИЗЈАВИТИ ЖАЛБА.

Решавање Повереника по жалби

Члан 23

На поступак пред Повереником примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, а које се односе на решавање другостепеног органа по жалби, осим ако је овим законом другачије одређено.

Члан 24

Повереник доноси решење без одлагања, а најдоцније НАЈКАСНИЈЕ у року од 30 дана од дана предаје жалбе, пошто омогући органу власти да се писмено изјасни, а по потреби и тражиоцу.

Повереник одбацује жалбу која је недопуштена, неблагоприятна и изјављена од стране неовлашћеног лица.

Орган власти доказује да је поступао у складу са својим обавезама предвиђеним овим законом.

Повереник ће решењем наложити органу власти да тражиоцу омогући слободан приступ информацијама од јавног значаја, када утврди да је жалба основана.

Ако орган власти, након изјављене жалбе због непоступања по захтеву, а пре доношења одлуке по жалби, тражиоцу омогући приступ информацијама или по захтеву одлучи, Повереник ће донети закључак **РЕШЕЊЕ** и обуставити поступак по жалби. Поступак по жалби се обуставља и када тражилац одустане од жалбе.

Одлучивање Повереника у вези са мерама за унапређење јавности рада

Члан 25

Повереник може по пријави или по службеној дужности да донесе решење којим утврђује да орган власти, осим органа из члана 22. став 2. овог закона, није извршио своје обавезе предвиђене овим законом и да му наложи мере за њихово извршење, пошто претходно омогући органу власти да се писмено изјасни.

Пријава из става 1. овог члана не може се поднети у случајевима када је овим законом предвиђено право на жалбу.

Утврђивање чињеничног стања од стране Повереника

Члан 26

Повереник предузима радње за утврђивање чињеничног стања које су неопходне ради доношења решења из чл. 24. и 25. овог закона.

Поверенику ће, ради утврђивања чињеничног стања из става 1. овог члана, бити омогућен увид у сваки носач информације на који се овај закон примењује.

У СЛУЧАЈЕВИМА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ПОВЕРЕНИКУ ЋЕ БИТИ ОМОГУЋЕНА И ИЗРАДА КОПИЈЕ ДОКУМЕНТА КОЈИ САДРЖИ ИНФОРМАЦИЈУ, ОСИМ УКОЛИКО СЕ ИНФОРМАЦИЈА ЧУВА КАО ТАЈНИ ПОДАТАК ИЛИ ПРЕДСТАВЉА ПОСЛОВНУ ИЛИ ПРОФЕСИОНАЛНУ ТАЈНУ.

Правни лек против решења и закључка Повереника

Члан 27

Против решења и закључка Повереника може се покренути управни спор.

Управни спор поводом остваривања права на слободан приступ информацијама од јавног значаја је хитан.

ПРОТИВ ПРАВОСНАЖНЕ ОДЛУКЕ УПРАВНОГ СУДА СТРАНКА И НАДЛЕЖНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ МОГУ ДА ПОДНЕСУ ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ ЗАХТЕВ ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ СУДСКЕ ОДЛУКЕ.

Обавезност и извршење решења Повереника

Члан 28

Решења Повереника су обавезујућа, коначна и извршна.

Административно УПРАВНО извршење решења Повереника спроводи Повереник принудом (принудном мером, односно новчаном казном), у складу са законом којим се уређује општи управни поступак, ОСИМ АКО ЈЕ ОВИМ ЗАКОНОМ ДРУГАЧИЈЕ ОДРЕЂЕНО.

У поступку административног УПРАВНОГ извршења решења Повереника не може се изјавити жалба која се односи на извршење.

Ако Повереник не може спровести своје решење на начин из става 2. овог члана, Влада му на његов захтев пружа помоћ у поступку административног УПРАВНОГ извршења тог решења - применом мера из своје надлежности, односно обезбеђивањем извршења решења Повереника непосредном принудом.

ЧЛАН 28А

ПОВЕРЕНИК ЋЕ ПРИНУДИТИ ИЗВРШЕНИКА – ОРГАН ВЛАСТИ ДА ИСПУНИ ОБАВЕЗЕ ИЗ РЕШЕЊА ПОВЕРЕНИКА ПОСРЕДНОМ ПРИНУДОМ, ИЗРИЦАЊЕМ НОВЧАНИХ КАЗНИ.

НОВЧАНА КАЗНА СЕ ИЗРИЧЕ РЕШЕЊЕМ.

НОВЧАНА КАЗНА СЕ ИЗРИЧЕ У ИЗНОСУ ОД 20.000 ДИНАРА И МОЖЕ БИТИ ИЗРЕЧЕНА ВИШЕ ПУТА СВЕ ДОК ИЗВРШЕНИК НЕ ИСПУНИ ОБАВЕЗЕ ИЗ РЕШЕЊА, С ТИМ ДА ЗБИР ИЗРЕЧЕНИХ НОВЧАНИХ КАЗНИ НЕ МОЖЕ ИЗНОСИТИ ВИШЕ ОД 200.000 ДИНАРА.

ИЗРЕЧЕНУ НОВЧАНУ КАЗНУ ИЗВРШАВА СУД У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЛИМ СЕ РЕГУЛИШЕ ИЗВРШЕЊЕ И ОБЕЗБЕЂЕЊЕ.

У ИЗБОР, ПОЛОЖАЈ И НАДЛЕЖНОСТ ПОВЕРЕНИКА

Седиште Повереника

Члан 29

Седиште Повереника је у Београду.

Избор

Члан 30

Народна скупштина Републике Србије (у даљем тексту: Народна скупштина), већином гласова свих народних посланика, бира Повереника на предлог НАДЛЕЖНОГ одбора Народне скупштине надлежног за информисање (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ОДБОР).

КАНДИДАТА ЗА ПОВЕРЕНИКА ОДБОРУ ИМА ПРАВО ДА ПРЕДЛОЖИ СВАКА ПОСЛАНИЧКА ГРУПА У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ, А ВИШЕ ПОСЛАНИЧКИХ ГРУПА МОГУ ДА ПРЕДЛОЖЕ ЗАЈЕДНИЧКОГ КАНДИДАТА.

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР ПОВЕРЕНИКА УТВРЂУЈЕ СЕ ВЕЋИНОМ ГЛАСОВА ОД УКУПНОГ БРОЈА ЧЛАНОВА ОДБОРА.

За Повереника се бира лице с признатим угледом и стручношћу у области заштите и унапређења људских права.

Повереник може бити лице које испуњава услове за рад у државним органима, које је завршило правни факултет и има најмање десет година радног искуства.

Повереник не може бити лице које обавља функцију или је запослено у другом државном органу или политичкој странци.

Повереник се бира за време од ~~седам~~ ПЕТ година.

Исто лице може бити бирано за Повереника највише два пута.

Престанак мандата

Члан 31

~~Поверенику дужност престаје истеком мандата, на лични захтев, кад наврши шездесет пет година живота и разрешењем.~~

Одлуку о престанку дужности Повереника доноси, већином гласова свих народних посланика, Народна скупштина.

Повереник се разрешава дужности ако буде осуђен за кривично дело на казну затвора, ако трајно изгуби радну способност, ако обавља функцију или је запослен у другом државном органу или политичкој странци, ако изгуби држављанство Републике Србије или ако нестручно и несавесно обавља посао.

Поступак за разрешење Повереника покреће се на иницијативу једне трећине народних посланика.

Одбор Народне скупштине надлежан за информисање утврђује да ли постоје разлози за разрешење и о томе обавештава Народну скупштину.

Одбор Народне скупштине надлежан за информисање обавештава Народну скупштину и о захтеву Повереника да му престане дужност, као и о испуњењу услова за престанак дужности због година живота.

Ако о захтеву за престанак дужности Народна скупштина не одлучи у року од 60 дана, сматра се да је истеком тог рока Поверенику престала дужност.

У осталим случајевима Поверенику дужност престаје оног дана који Народна скупштина наведе у својој одлуци.

ПОВЕРЕНИКУ ДУЖНОСТ ПРЕСТАЈЕ:

- 1) ИСТЕКООМ МАНДАТА, АКО НЕ БУДЕ ПОНОВО ИЗАБРАН;
- 2) СМРЋУ;
- 3) НА ЛИЧНИ ЗАХТЕВ;
- 4) ГУБИТКОМ ДРЖАВЉАНСТВА, ШТО СЕ УТВРЂУЈЕ НА ОСНОВУ АКТА НАДЛЕЖНОГ ДРЖАВНОГ ОРГАНА;
- 5) ИСПУЊЕЊЕМ УСЛОВА ЗА ПЕНЗИЈУ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ;
- 6) НАСТУПАЊЕМ ТРАЈНЕ ФИЗИЧКЕ ИЛИ МЕНТАЛНЕ НЕСПОСОБНОСТИ ЗА ОБАВЉАЊЕ ФУНКЦИЈЕ, ШТО СЕ УТВРЂУЈЕ НА ОСНОВУ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ РЕЛЕВАНТНЕ МЕДИЦИНСКЕ УСТАНОВЕ;
- 7) РАЗРЕШЕЊЕМ.

ОДЛУКУ О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ПОВЕРЕНИКА ДОНОСИ НАРОДНА СКУПШТИНА, ВЕЋИНОМ ГЛАСОВА СВИХ НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА.

У СЛУЧАЈУ ПРЕСТАНКА ДУЖНОСТИ ПОВЕРЕНИКА ИЗ РАЗЛОГА НАВЕДЕНИХ У ТАЧ. 1) ДО 6) СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НАРОДНА СКУПШТИНА, БЕЗ РАСПРАВЕ, ДОНОСИ ОДЛУКУ КОЈОМ УТВРЂУЈЕ ДАН ПРЕСТАНКА ДУЖНОСТИ.

ПОВЕРЕНИК СЕ РАЗРЕШАВА ДУЖНОСТИ АКО БУДЕ ОСУЂЕН ЗА КРИВИЧНО ДЕЛО НА КАЗНУ ЗАТВОРА ИЛИ ЗА КАЖЊИВО ДЕЛО КОЈЕ ГА ЧИНИ НЕДОСТОЈНИМ ЗА ОБАВЉАЊЕ ФУНКЦИЈЕ, АКО ОБАВЉА ФУНКЦИЈУ ИЛИ ЈЕ ЗАПОСЛЕН У ДРУГОМ ДРЖАВНОМ ОРГАНУ ИЛИ ПОЛИТИЧКОЈ СТРАНЦИ ИЛИ АКО НЕСТРУЧНО И НЕСАВЕСНО ОБАВЉА ПОСАО.

ПОСТУПАК ЗА РАЗРЕШЕЊЕ ПОВЕРЕНИКА ПОКРЕЋЕ СЕ НА ИНИЦИЈАТИВУ ЈЕДНЕ ТРЕЋИНЕ НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА.

ОДБОР ВЕЋИНОМ ОД УКУПНОГ БРОЈА ЧЛАНОВА УТВРЂУЈЕ ДА ЛИ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ. АКО УТВРДИ ДА НЕМА РАЗЛОГА ЗА РАЗРЕШЕЊЕ, ОДБОР О ТОМЕ ОБАВЕШТАВА НАРОДНУ СКУПШТИНУ. АКО УТВРДИ ДА ИМА РАЗЛОГА ЗА РАЗРЕШЕЊЕ, ОДБОР ПОДНОСИ ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О РАЗРЕШЕЊУ НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ.

ПОВЕРЕНИК ИМА ПРАВО ДА СЕ НА СЕДНИЦИ ОДБОРА И НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ, НА КОЈОЈ СЕ РАЗМАТРА ПРЕДЛОГ ЗА ЊЕГОВО РАЗРЕШЕЊЕ, ОБРАТИ НАРОДНИМ ПОСЛАНИЦИМА.

Положај Повереника

Члан 32

Повереник је самосталан и независан у вршењу своје надлежности.

У вршењу своје надлежности Повереник неће тражити, нити примати налоге и упутства од државних органа и других лица.

Повереник има право на плату једнаку плати судије Врховног суда ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА, као и друга права по основу рада, у складу са законом, и право на накнаду трошкова насталих у вези са вршењем своје надлежности.

Повереник се не може позвати на одговорност за мишљење које је изнео или предлог који је дао у вршењу своје надлежности, а у поступку покренутом због кривичног дела учињеног у вршењу своје надлежности не може бити притворен без одобрења Народне скупштине.

Заменик Повереника

Члан 33

Повереник има заменика, кога бира Народна скупштина, већином гласова свих народних посланика, на предлог Повереника.

~~Повереник предлаже за свога заменика лице које испуњава услове за рад у државним органима.~~ ЗАМЕНИК ПОВЕРЕНИКА МОЖЕ БИТИ ЛИЦЕ КОЈЕ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ЗА РАД У ДРЖАВНИМ ОРГАНИМА, КОЈЕ ЈЕ ЗАВРШИЛО ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ И ИМА НАЈМАЊЕ ДЕСЕТ ГОДИНА РАДНОГ ИСКУСТВА.

Заменик Повереника бира се за време од седамПЕТ година.

Исто лице може бити бирано за заменика Повереника највише два пута.

Заменик Повереника обавља дужности Повереника у случају његовог одсуства, смрти, истека мандата, разрешења, као и привремене или трајне спречености Повереника да врши своје надлежности.

Заменику Повереника престаје дужност на начин предвиђен за престанак дужности Повереника.

Поступак за разрешење заменика Повереника покреће се и на иницијативу Повереника.

ЗАМЕНИК ПОВЕРЕНИКА ИМА ПРАВО НА ПЛАТУ У ВИСИНИ ОД 90 ПРОЦЕНАТА ОД ПЛАТЕ ПОВЕРЕНИКА.

Стручна служба Повереника

Члан 34

~~Повереник има стручну службу која му помаже у вршењу његових надлежности.~~

Повереник доноси акт, за који сагласност даје Административни одбор Народне скупштине, којим уређује рад своје стручне службе. Повереник самостално одлучује, у складу са законом, о пријему лица у радни однос у

стручну службу, руковођен потребом професионалног и делотворног вршења своје надлежности.

На запослене у стручној служби Повереника сходно се примењују прописи о радним односима у државним органима.

Финансијска средства за рад Повереника и његове стручне службе обезбеђују се у буџету Републике Србије.

ЗА ВРШЕЊЕ СТРУЧНИХ И АДМИНИСТРАТИВНИХ ПОСЛОВА ОБРАЗУЈЕ СЕ СТРУЧНА СЛУЖБА ПОВЕРЕНИКА.

РАДОМ СТРУЧНЕ СЛУЖБЕ РУКОВОДИ СЕКРЕТАР КОЛИ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ЗА РАД У ДРЖАВНИМ ОРГАНИМА УПРАВЕ, ИМА ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ И НАЈМАЊЕ ДЕВЕТ ГОДИНА РАДНОГ ИСКУСТВА.

ПОВЕРЕНИК ДОНОСИ АКТЕ КОЛИМ УРЕЂУЈЕ РАД СТРУЧНЕ СЛУЖБЕ, ОРГАНИЗАЦИЈУ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈУ ПОСЛОВА, НА КОЈЕ САГЛАСНОСТ ДАЈЕ АДМИНИСТРАТИВНИ ОДБОР НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.

ПОВЕРЕНИК САМОСТАЛНО ОДЛУЧУЈЕ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, О ПРИЈЕМУ ЛИЦА У РАДНИ ОДНОС У СТРУЧНУ СЛУЖБУ, РУКОВОЂЕН ПОТРЕБОМ ПРОФЕСИОНАЛНОГ И ДЕЛОТВОРНОГ ВРШЕЊА СВОЈЕ НАДЛЕЖНОСТИ.

НА СЕКРЕТАРА И ОСТАЛЕ ЗАПОСЛЕНЕ У СТРУЧНОЈ СЛУЖБИ ПОВЕРЕНИКА ПРИМЕЊУЈУ СЕ ПРОПИСИ КОЛИМА СЕ УРЕЂУЈУ РАДНИ ОДНОСИ ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА.

ЛИЦУ КОЈЕ РАДИ У СЛУЖБИ ПОВЕРЕНИКА ПРИПАДА ПЛАТА УТВРЂЕНА ПРОПИСИМА КОЛИМА СЕ УТВРЂУЈЕ ПЛАТА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА.

СРЕДСТВА ЗА РАД ПОВЕРЕНИКА И СТРУЧНЕ СЛУЖБЕ ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Надлежност Повереника

Члан 35

Повереник:

1) прати поштовање обавеза органа власти утврђених овим законом и извештава јавност и Народну скупштину о томе;

2) даје иницијативу за доношење или измене прописа ради спровођења и унапређења права на приступ информацијама од јавног значаја;

3) предлаже органима власти предузимање мера у циљу унапређивања њиховог рада уређеног овим законом;

4) предузима мере потребне за обуку запослених у државним органима и упознавање запослених са њиховим обавезама у вези са правима на приступ информацијама од јавног значаја, ради делотворне примене овог закона;

5) решава по жалби против решења органа власти којима су повређена права уређена овим законом;

6) обавештава јавност о садржини овог закона, као и о правима уређеним овим законом;

7) ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ НА НАЦРТЕ ЗАКОНА, АКО СЕ ЊИМА УРЕЂУЈУ ПИТАЊА КОЈА СУ ОД ЗНАЧАЈА ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА;

8) обавља и друге послове одређене овим законом и другим законима.

Повереник може да покрене поступак за оцену уставности и законитости закона и других општих аката.

Извештаји

Члан 36

У року од три месеца од окончања фискалне године, Повереник подноси Народној скупштини годишњи извештај о радњама предузетим од стране органа власти у примени овог закона, као и о својим радњама и издацима.

Поред извештаја из става 1. овог члана, Повереник подноси Народној скупштини и друге извештаје, када оцени да је то потребно.

VI МЕРЕ ЗА УНАПРЕЂИВАЊЕ ЈАВНОСТИ РАДА ОРГАНА ВЛАСТИ

Приручник за остваривање права

Члан 37

Повереник, без одлагања, на српском језику и на језицима који су, у складу са законом, одређени као језици у службеној употреби издаје и ажурира приручник са практичним упутствима за делотворно остваривање права уређених овим законом.

У приручнику из става 1. овог члана мора се нарочито навести садржина и обим права на приступ информацијама од јавног значаја као и начини на који се ова права могу остварити.

Обавеза је Повереника да, путем штампе, електронских медија, интернета, јавних трибина и на друге начине, упозна јавност са садржином приручника из става 1. овог члана.

Овлашћено лице органа власти и заштита извора информације од јавног значаја

Члан 38

Одговорно лице у органу власти одредиће једно или више службених лица (у даљем тексту: овлашћено лице) за поступање по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Овлашћено лице:

1) прима захтеве, обавештава тражиоца о поседовању информација и обезбеђује увид у документ који садржи тражену информацију, односно доставља информацију на одговарајући начин, одбија захтев решењем, пружа тражиоцима неопходну помоћ за остваривање њихових права утврђених овим законом;

2) предузима мере за унапређење праксе поступања са носачима информација, праксе одржавања носача информација, као и праксе њиховог чувања и обезбеђења.

3) ПРЕДУЗИМА МЕРЕ ПОТРЕБНЕ ЗА ОБУКУ ЗАПОСЛЕНИХ У ОРГАНУ ВЛАСТИ И УПОЗНАВАЊЕ ЗАПОСЛЕНИХ СА ЊИХОВИМ ОБАВЕЗАМА У ВЕЗИ СА ПРАВИМА НА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА, РАДИ ДЕЛОТВОРНЕ ПРИМЕНЕ ОВОГ ЗАКОНА.

Ако овлашћено лице из става 1. овог члана није одређено, за поступање по захтеву надлежно је одговорно лице у органу власти.

Запослени у органу власти који омогући приступ информацији од јавног значаја за коју се не може ограничити приступ на основу чл. 9. и 14. овог закона, као и информацији за коју је орган власти већ омогућио приступ на основу овог закона, не може се због тога позвати на одговорност, нити трети штетне последице, под условом да информација указује на постојање корупције, прекорачење овлашћења, нерационално располагање јавним средствима и незаконити акт или поступање органа власти.

Право на заштиту из става 4. овог члана има запослени под условом да је имао разлога да верује у тачност информације, да није тражио нити примио неку корист у вези са омогућавањем приступа информацији, као и да је пре него што је омогућио приступ информацији, обавестио о неправилностима надлежно лице у органу власти, које није предузело мере за решавање неправилности.

Запослени који супротно одредбама ст. 4. и 5. овог члана буде позван на одговорност или претрпи какву штету, има право на накнаду штете од органа власти у којем је запослен.

Запослени који омогући приступ информацији од јавног значаја у складу са ст. 4. и 5. овог члана, може бити награђен од стране органа власти у којем је запослен.

Одредбе ст. 4. до 7. овог члана сходно се примењују и на функционере органа власти, на лица која у органу власти или за орган власти обављају послове по основу уговора, као и на лица којима орган власти пружа услуге или имају својство странке у поступку пред органом власти.

Обавеза објављивања информатора

Члан 39

Државни орган, најмање једном годишње, израђује информатор са основним подацима о свом раду, који садржи нарочито:

- 1) опис овлашћења, обавеза и организационе структуре;
- 2) податке о буџету и средствима рада;
- 3) податке у погледу врста услуга које непосредно пружа заинтересованим лицима;
- 4) поступак подношења захтева државном органу, односно улагања жалби против његових одлука, радњи или пропуста;
- 5) преглед захтева, жалби и других непосредних мера предузетих од стране заинтересованих лица, као и одлука државног органа поводом поднетих захтева и уложених жалби, односно одговора на друге непосредне мере предузете од стране заинтересованих лица;
- 6) податке о начину и месту чувања носача информација, врети информација које поседује, врети информација које ставља на увид, као и опис поступка подношења захтева;
- 7) имена старешина државног органа и опис њихових овлашћења и дужности, као и поступака по којима они доносе одлуке;
- 8) правила и одлуке државног органа који се тичу јавности рада тог органа (радно време, адреса, контакт телефони, идентификациона обележја, приступачност лицима са посебним потребама, приступ седницама, допустеност аудио и видео снимања и сл.), као и свако аутентично тумачење тих одлука;
- 9) правила и одлуке о искључењу и ограничењу јавности рада државног органа, као и њихово образложење.

~~Државни орган ће заинтересованом лицу, без накнаде, омогућити увид у информатор, односно дати му примерак информатора, уз накнаду нужних трошкова.~~

ОРГАН ВЛАСТИ ИЗРАЂУЈЕ И ОБЈАВЉУЈЕ ИНФОРМАТОР СА ОСНОВНИМ ПОДАЦИМА О СВОМ РАДУ, КОЈИ САДРЖИ НАРОЧИТО:

- 1) ОСНОВНЕ ПОДАТКЕ О ОРГАНУ И ИНФОРМАТОРУ;
- 2) ОРГАНИЗАЦИОНУ СТРУКТУРУ;
- 3) ИМЕНА И ОПИС ФУНКЦИЈА РУКОВОДИЛАЦА;
- 4) ОПИС ПРАВИЛА У ВЕЗИ СА ЈАВНОШЋУ РАДА;
- 5) СПИСАК НАЈЧЕШЋЕ ТРАЖЕНИХ ИНФОРМАЦИЈА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА;
- 6) ОПИС НАДЛЕЖНОСТИ, ОВЛАШЋЕЊА И ОБАВЕЗА;
- 7) ОПИС ПОСТУПАЊА У ОКВИРУ НАДЛЕЖНОСТИ, ОВЛАШЋЕЊА И ОБАВЕЗА;
- 8) НАВОЂЕЊЕ ПРОПИСА;
- 9) УСЛУГЕ КОЈЕ ОРГАН ПРУЖА ЗАИНТЕРЕСОВАНИМ ЛИЦИМА;
- 10) ПОСТУПАК РАДИ ПРУЖАЊА УСЛУГА;
- 11) ПРЕГЛЕД ПОДАТАКА О ПРУЖЕНИМ УСЛУГАМА;
- 12) ПОДАЦИ О ПРИХОДИМА И РАСХОДИМА;
- 13) ПОДАЦИ О ЈАВНИМ НАБАВКАМА;
- 14) ПОДАЦИ О ДРЖАВНОЈ ПОМОЋИ;
- 15) ПОДАЦИ О ИСПЛАЋЕНИМ ПЛАТАМА, ЗАРАДАМА И ДРУГИМ ПРИМАЊИМА;
- 16) ПОДАЦИ О СРЕДСТВИМА РАДА;
- 17) ЧУВАЊЕ НОСАЧА ИНФОРМАЦИЈА;
- 18) ВРСТЕ ИНФОРМАЦИЈА У ПОСЕДУ;
- 19) ВРСТЕ ИНФОРМАЦИЈА КОЈИМА ОРГАН ВЛАСТИ ОМОГУЂАВА ПРИСТУП;
- 20) ИНФОРМАЦИЈЕ О ПОДНОШЕЊУ ЗАХТЕВА ЗА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА.

ОРГАН ВЛАСТИ ОБЈАВЉУЈЕ ИНФОРМАТОР У ЕЛЕКТРОНСКОМ И МАШИНСКИ ЧИТЉИВОМ ОБЛИКУ ПУТЕМ ЈЕДИНСТВЕНОГ ИНФОРМАЦИОНОГ СИСТЕМА.

МАШИНСКИ ЧИТЉИВ ОБЛИК ЈЕ ОБЛИК ЕЛЕКТРОНСКИ МЕМОРИСАНОГ ЗАПИСА СТРУКТУРИРАН ТАКО ДА ГА ПРОГРАМСКА АПЛИКАЦИЈА МОЖЕ ЛАКО ИДЕНТИФИКОВАТИ, ПРЕПОЗНАТИ И ИЗ ЊЕГА ИЗДВОЛИТИ ОДРЕЂЕНЕ ПОДАТКЕ, УКЉУЧУЈУЋИ ПОЈЕДИНАЧНЕ ПОДАТКЕ И ЊИХОВУ УНУТРАШЊУ СТРУКТУРУ.

ОРГАН ВЛАСТИ РЕДОВНО ВРШИ ПРОВЕРУ ТАЧНОСТИ И ПОТПУНОСТИ ПОДАТАКА ОБЈАВЉЕНИХ У ИНФОРМАТОРУ И, НАЈКАСНИЈЕ 30 ДАНА ОД НАСТАНКА ПРОМЕНЕ, УНОСИ ПРОМЕНЕ У ИНФОРМАТОР.

ЗАИНТЕРЕСОВАНОМ ЛИЦУ ОРГАН ВЛАСТИ ЋЕ, БЕЗ НАКНАДЕ, ОМОГУЋИТИ УВИД У ИНФОРМАТОР И СНИМАЊЕ НА МЕДИЈ ТРАЖИОЦА, ИЛИ МУ НА ЗАХТЕВ ОДШТАМПАТИ КОПИЈУ ИНФОРМАТОРА УЗ НАКНАДУ НЕОПХОДНИХ ТРОШКОВА.

Упутство за израду и објављивање информатора

Повереник издаје унутетво по којем се израђује и објављује информатор УПУТСТВО О ИЗРАДИ И НАЧИНУ ОБЈАВЉИВАЊА ИНФОРМАТОРА из члана 39. овог закона и пружа савете, на захтев државног органа, у циљу правилног, потпуног и благовременог испуњења обавезе објављивања информатора.

Одржавање носача информације

Члан 41

Орган власти ће одржавати носаче информација тако да омогући остварење права на приступ информацијама од јавног значаја, у складу са овим законом.

Обука запослених

Члан 42

Ради делотворне примене овог закона, државни орган ВЛАСТИ спроводи обуку запослених и упознавање запослених са њиховим обавезама у вези са правима уређеним овим законом.

Обука запослених из става 1. овог члана, обухватиће нарочито: садржину, обим и значај права на приступ информацијама од јавног значаја, поступак остваривања ових права, поступање са носачима информација, њихово одржавање и чување, као и врсте података које је државни орган дужан да објављује.

Подношење извештаја Поверенику

Члан 43

Државни Орган ВЛАСТИ, до 20. јануара текуће године, за претходну годину, подноси годишњи извештај Поверенику о радњама тог органа, предузетим у циљу примене овог закона, који садржи податке о:

- 1) броју поднетих захтева, броју потпуно или делимично усвојених захтева, као и о броју одбачених и одбијених захтева;
- 2) броју и садржини жалби против решења којима се одбацује или одбија захтев;
- 3) укупном износу наплаћених накнада за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја;
- 4) мерама предузетим у вези са обавезом објављивања информатора;
- 5) мерама предузетим у вези са одржавањем носача информације;
- 6) мерама предузетим у вези са обуком запослених;
- 7) ОДГОВОРНОМ И ОВЛАШЋЕНОМ ЛИЦУ;
- 8) БРОЈУ ПОДНЕТИХ ЗАХТЕВА КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА ИНФОРМАЦИЈЕ О ЗДРАВЉУ И ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ;
- 9) БРОЈУ ПОДНЕТИХ ЗАХТЕВА КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА ИНФОРМАЦИЈЕ О РАСПОЛАГАЊУ ЈАВНИМ СРЕДСТВИМА;

10) БРОЈУ ПОДНЕТИХ ЗАХТЕВА КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА ИНФОРМАЦИЈЕ О ПОСТУПАЊЕ ОРГАНА ЈАВНЕ ВЛАСТИ У ВРШЕЊУ ПОСЛОВА ИЗ СВОЈЕ НАДЛЕЖНОСТИ.”

Подаци из става 1. тач. 1) до 3) овог члана исказују се укупно и посебно за тражиоце у категорији: грађана, јавних гласила, удружења грађана, политичких странака, органа власти и других тражиоца.

ПОВЕРЕНИК ПРОПИСУЈЕ ОБРАЗАЦ И НАЧИН ДОСТАВЉАЊА ИЗВЕШТАЈА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

VII НАКНАДА ШТЕТЕ

Члан 44

Орган власти одговара за штету насталу тиме што јавно гласило није могло да објави информацију пошто му је неоправдано ускратио или ограничио права на приступ информацијама од јавног значаја из члана 5. овог закона, односно тиме што је новинар или јавно гласило стављен у бољи положај супротно одредби члана 7. овог закона.

VIII НАДЗОР

Члан 45

Надзор над спровођењем овог закона врши министарство надлежно за послове управе.

Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона врши министарство надлежно за послове управе преко управне инспекције.

IX КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46

Новчаном казном од 5.000 до 50.000 10.000 ДО 100.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу власти, ако орган власти:

- 1) приступ информацијама условљава доказивањем оправданог или другог интереса (члан 4);
- 2) поступи противно начелу једнакости (члан 6);
- 3) дискриминише новинара или јавно гласило (члан 7);
- 4) не означи носач информације, где је и када тражена информација објављена (члан 10. став 2);
- 5) ~~не саопшти, односно не омогући увид у истиниту и потпуну информацију, а оспорава истинитост и потпуност објављене информације (члан 11)~~ НЕ ОБЈАВИ НА СВОЈОЈ ВЕБ ПРЕЗЕНТАЦИЈИ ИСТИНИТУ И ПОТПУНУ ИНФОРМАЦИЈУ, А ОСПОРАВА ИСТИНИТОСТ И ПОТПУНОСТ ОБЈАВЉЕНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ (ЧЛАН 11);
- 6) одбије да прими захтев тражиоца (члан 15. став 1);
- 7) не води посебну евиденцију (члан 15. став 7);
- 8) не поступи по захтеву за приступ информацијама у складу са овим законом, односно достави непотпуне или нетачне информације (члан 16);
- 9) приступ информацијама условљава уплатом трошкова у износу већем од прописаног (члан 17);

10) не изда информацију у траженом облику, а има техничких могућности за то (члан 18. ст. 2. и 3);

11) неосновано одбије да изда копију документа са информацијом на језику на којем је поднет захтев (члан 18. став 4);

12) на било који други начин, супротно одредбама овог закона, онемогућава остваривање права на слободан приступ информацијама од јавног значаја (члан 22. став 1. тачка б);

13) не омогући Поверенику увид у носач информације И ИЗРАДУ КОПИЈЕ ДОКУМЕНТА КОЈА САДРЖИ ИНФОРМАЦИЈУ (члан 26. став 2);

14) не поступи по решењу Повереника (члан 28. став 1);

15) не одржава носач информације у складу са овим законом (члан 41);

16) не спроводи обуку запослених и упознавање запослених са њиховим обавезама у вези са правима утврђеним овим законом (члан 42);

17) спречи управног инспектора у вршењу инспекцијског надзора и не изврши решење управног инспектора (члан 45. став 2).

Члан 47

Новчаном казном од ~~5.000 до 50.000~~ 10.000 ДО 100.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у државном органу ОРГАНУ ВЛАСТИ ако државни орган пропусти да изради информатор са прописаним подацима о свом раду (члан 39).

Члан 48

Новчаном казном од ~~5.000 до 50.000~~ 10.000 ДО 100.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у државном органу ОРГАНУ ВЛАСТИ ако пропусти да поднесе годишњи извештај Поверенику о радњама тог органа, предузетим у циљу примене овог закона, са прописаним подацима (члан 43).

Х ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 49

~~Органи власти именоване овлашћена лица за решавање о захтевима на слободан приступ информацијама од јавног значаја у року од 30 дана од ступања на снагу овог закона.~~

~~Народна скупштина изабраће Повереника у року од 45 дана од ступања на снагу овог закона.~~

ПОСТУПЦИ КОЈИ ДО ПОЧЕТКА ПРИМЕНЕ ОВОГ ЗАКОНА НИСУ ОКОНЧАНИ, ОКОНЧАЋЕ СЕ ПРЕМА ОДРЕДБАМА ЗАКОНА КОЈИ СЕ ПРИМЕЊИВАО ДО ПОЧЕТКА ПРИМЕНЕ ОВОГ ЗАКОНА.

Члан 50

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

ОРГАНИ ВЛАСТИ ИЗ ЧЛАНА 3. СТАВ 1. ТАЧ. 5), 6) И 7) ДУЖНИ СУ ДА ИЗРАДЕ И ОБЈАВЕ ИНФОРМАТОРЕ О РАДУ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ЧЛАНА 39. ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ГОДИНУ ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 51

ЗАМЕНИК ПОВЕРЕНИКА КОЈИ ЈЕ ИЗАБРАН У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ О СЛОБОДНОМ ПРИСТУПУ ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БР. 120/04, 54/07, 104/09 И 36/10) НАСТАВЉА ДА ВРШИ ТУ ДУЖНОСТ ДО ИСТЕКА МАНДАТА НА КОЈИ ЈЕ ИЗАБРАН.

ЧЛАН 52

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”.

